

262

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 24 września 1970 r.

w sprawie zaniechania prowadzonego eksperymentalnie w niektórych powiatach obowiązkowego ubezpieczenia trzody chlewnej.

Na podstawie art. 6 ust. 1 oraz art. 22 ustawy z dnia 2 grudnia 1958 r. o ubezpieczeniach majątkowych i osobowych (Dz. U. z 1958 r. Nr 72, poz. 357 i z 1964 r. Nr 16, poz. 94) oraz § 1 ust. 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 25 lipca 1967 r. w sprawie upoważnienia niektórych powiatowych rad narodowych do wprowadzenia obowiązkowego ubezpieczenia trzody chlewnej (Dz. U. Nr 32, poz. 158) zarządza się, co następuje:

§ 1. Obowiązkowe ubezpieczenie trzody chlewnej prowadzone eksperymentalnie na obszarze powiatów płońskiego w województwie warszawskim, międzychodzkiego w województwie poznańskim i zgorzeleckiego w województwie wrocławskim wygasa w dniu 31 grudnia 1970 r.

§ 2. Tracą moc:

- 1) zarządzenie Ministra Finansów z dnia 31 lipca 1967 r. w sprawie upoważnienia Powiatowej Rady Narodowej w Płońsku do wprowadzenia obowiązkowego ubezpieczenia trzody chlewnej (Monitor Polski Nr 45, poz. 223),
- 2) zarządzenie Ministra Finansów z dnia 11 czerwca 1968 r. w sprawie upoważnienia Powiatowych Rad Narodowych w Międzychodzie i w Zgorzelcu do wprowadzenia obowiązkowego ubezpieczenia trzody chlewnej (Monitor Polski Nr 26, poz. 171).

§ 3. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 31 grudnia 1970 r.

Minister Finansów: *J. Trendota*

263

ZARZĄDZENIE MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH

z dnia 10 października 1970 r.

w sprawie przekazywania i ochrony znaków geodezyjnych.

Na podstawie art. 9 ust. 2 pkt 4 i art. 13 ust. 2 dekretu z dnia 13 czerwca 1956 r. o państwowej służbie geodezyjnej i kartograficznej (Dz. U. Nr 25, poz. 115) zarządza się, co następuje:

§ 1. Ilekroć w zarządzeniu użyto określenia:

organ służby geodezyjnej — oznacza to jednostkę służby geodezyjnej prezydium powiatowej rady narodowej, rady narodowej miasta stanowiącego powiat lub dzielnicowej rady narodowej w mieście wyłączonym z województwa, a jeżeli w prezydium dzielnicowej rady narodowej jednostka taka nie została zorganizowana — jednostkę służby geodezyjnej prezydium rady narodowej miasta wyłączonego z województwa,

osoba władająca nieruchomością — oznacza to właściciela nieruchomości albo inną osobę fizyczną lub prawną, w której faktycznym władaniu znajduje się nieruchomość.

§ 2. Przekazaniu pod ochronę podlegają:

- 1) założone w terenie znaki punktów wykonane z kamienia, betonu lub innego trwałego materiału, których istotną część stanowią centry znaków przeznaczone do oznaczania miejsca położenia poziomych i wysokościowych punktów osnów geodezyjnych oraz osnów grawimetrycznych i magnetycznych,
- 2) przyjęte w charakterze znaku geodezyjnego elementy trwałe budynków i budowli, jak galki, krzyże, maszty

na wieżach, specjalnie zainstalowane tarcze, obeliski, cylindry, pręty itp.,

- 3) wieże i sygnały triangulacyjne, znaki rozpoznawcze oraz specjalne rusztowania i inne urządzenia do ustawiania instrumentów pomiarowych lub wskazujące miejsca celu.

§ 3. Nie podlegają przekazaniu pod ochronę:

- 1) znaki celowo ukryte pod powierzchnią ziemi,
- 2) znaki umieszczone na okres przejściowy, np. w związku z prowadzoną inwestycją,
- 3) graniczne znaki nieruchomości, jak również graniczne znaki jednostek podziału administracyjnego, jeżeli nie są one równocześnie znakami osnów geodezyjnych,
- 4) znaki umieszczone na terenach użytkowanych lub zastrzeżonych przez władze wojskowe.

§ 4. Ochrona znaków ma na celu zabezpieczenie znaków przed zniszczeniem, uszkodzeniem lub przesunięciem.

§ 5. Znak bezpośrednio po jego umieszczeniu w terenie przekazywany jest przez wykonawcę robót geodezyjnych pod ochronę osobie władającej nieruchomością. Z czynności